

GRANSKNINGSNÄMNDEN FRIADE SVT:s ALLA SEX ÄRENDEN

Alla SVT:s sex ärenden friades av en enig nämnd vid granskningsnämndens senaste sammanträde. Två av friandena handlade om Uppdrag granskning, det ena var ett program om ett byggprojekt i Haparanda, det andra om boendesituationen för psykiskt sjuka och hemlösa. En granskning av övergrepp inom katolska kyrkan i Rapport och Aktuellt friades också, precis som ett inslag i Morgonstudion och ett i Aktuellt om ett behandlingshem. Det samma gällde ett inslag om granar i Lokala Nyheter Stockholm och en rapportering i Rapport om Coronavirus i Wuhan.

GRANSKNING AV PLANERAT BYGGPROJEKT I HAPARANDA FRIADES

FRIAT: Uppdrag granskning, SVT1, 2019-10-23, inslag om en satsning i Haparanda; fråga om saklighet, opartiskhet och respekt för privatlivet. Dnr. 19/03762.

Inslaget var en uppföljning av ett tidigare publicerat reportage i *Uppdrag granskning* om planerna på att bygga stor anläggning med multisportarena, shoppingcenter och skola i Haparanda. Det påannonserades enligt följande: *"Våra kommungranskare har tidigare berättat om drömprojektet Barents Center i Haparanda. Det skulle ge hundratals nya jobb och investerare lockades att satsa stora belopp. Idag återstår bara en grop och en fråga – vad händer med alla pengarna?"*

Reportern besökte Haparanda där ingenting hänt sen han senast var där, av de storslagna planerna fanns nu bara en vattenfylld grop på gränsen till Finland. Arkivmaterial visades som gav en bild av optimismen hos politiker och entreprenörer när projektet startade nästan tio år tidigare. I reportaget intervjuades politiker och tjänstemän i Haparanda, representanter för lokalmedia och personer knutna till det bolag som stått bakom projektet.

En entreprenör (A) omtalades som drivande i projektet. Hans bolag Bolag1, hade, trots att det lockat investerare att satsa stora belopp, kommit på ekonomiskt obestånd och tagits över av borgenärerna. Den nya ledningen, Bolag 2, ifrågasatte bland annat om entreprenören varit seriös i planerna på byggprojektet.

Det framkom att entreprenören inte velat ställa upp på en bandad intervju men hans svar på kritiken framgick ur mail han skickat till redaktionen.

Programmet tog även upp hur bolagens ägarstruktur såg ut och hur pengarna i projektet hade använts.

Anmälaren, som var den entreprenör som omnämndes i inslaget, ansåg att inslaget brast i både saklighet, opartiskhet och respekt för privatlivet.

SVT anförde i sitt yttrande att inslaget hade faktaunderlag, hade gett utrymme för genmäle och inte innebar ett intrång i privatlivet.

Sedan följde flera skriftväxlingar där anmälaren underkände SVT:s argumentation och SVT återkom i tilläggsyttranden.

Granskningsnämnden skrev i sitt beslut att det framgår av SVT:s yttrande att A gavs långtgående möjligheter att inför sändning kommentera den kritik som riktades mot honom. Inslaget strider därför inte mot kravet på opartiskhet.

I inslaget sa Bolag 2:s nya ledning, att den skuld som uppstått när företaget skapades var oriktig. Ledningen sa även att A aldrig haft som ambition att genomföra det aktuella projektet. Nämnden konstaterade att representanter från ledningen var så kallade tillfälligt medverkande för vilka kravet på saklighet kan ställas lägre än för företrädare för programföretaget. Vidare framgick det av inslaget att A förnekade att han skulle ha lurat kommunen eller investerarna och att han hade haft för avsikt att bygga projektet. Inslaget strider därmed inte mot kravet på saklighet i denna del.

I inslaget sades att A, genom bolag kontrollerade av honom, fått nästan 100 miljoner kronor i och med försäljningen av bland annat det aktuella projektet. SVT har i sina yttranden anfört att de tagit del av kontoutdrag som visat att 95 miljoner kronor betalats kontant till A och Bolag 1. A anför däremot i sin anmälan att han fick åtta miljoner kronor i kontanter och att resten betalades i preferensaktier, samt att han personligen inte fått några pengar. Nämnden noterade att det framgick i inslaget att A nekade till att hans bolag skulle ha fått 95 miljoner kronor. Det framgick inte om, eller hur mycket, pengar som A personligen fått. Vid en sammantagen bedömning anser nämnden att det inte var så betydande för framställningen i vilken form summan betalats. Inslaget strider inte mot saklighetskravet i denna del.

SVT har i sina yttranden visat grund för att det obligationslån på 200 miljoner kronor som nämndes i inslaget togs upp för att finansiera gamla lån och för att påbörja byggprocessen.

Av SVT:s yttranden framgick att A tillsammans med sin släkt ägde två tredjedelar av kapitalet i Bolag 2, men att A aldrig var vd eller styrelseledamot. Det framgick även att A hade ett stort inflytande i företaget och en central roll i det aktuella projektet. Nämnden anser visserligen att det var förenklande att beskriva Bolag 2 som A:s bolag, men att det tillräckligt tydligt framgick i inslaget att det var A:s släkt – och inte bara A – som var majoritetsägare.

Enligt SVT:s yttranden anställdes den före detta kommunchefen vid Haparanda kommun vid ett bolag som ägdes till hälften av A, där A var styrelseordförande och där A representerade företaget på anställningsavtalen. SVT har därmed visat grund för påståendet att kommunchefen "blev erbjuden en anställning som vd i ett av [A:s] bolag". SVT har i sina yttranden också visat grund för att kommunchefen varit inblandad i den inledande processen av upphandlingen. Inslaget strider inte mot kravet på saklighet i dessa delar.

A framställdes som klandervärd genom de uppgifter som lämnades om honom i inslaget. Mot bakgrund av att uppgifterna var direkt kopplade till A:s affärsverksamhet och yrkesutövning anser nämnden inte att inslaget strider mot bestämmelsen om respekt för privatlivet.

INSLAG OM ÖVERGREPP INOM KATOLSKA KYRKAN FRIADES

FRIAT: Rapport, SVT1 och Aktuellt SVT2, 2019-12-18 och 2019-12-19, inslag om övergrepp; fråga om saklighet, opartiskhet och respekt för privatlivet. Dnr. 20/00055 och 00394

Inslagen i Rapport och Aktuellt den 18 december handlade om en katolsk munk som hade anklagats för övergrepp. Reportagen inleddes med att reportern talade med munken i telefon.

Reporter: (...) Det gäller uppgifter om dig som vi skulle vilja prata med dig om. Där du anklagas för övergrepp. Vad tänker du kring det fallet?

Munken: *Ja det är klart. Jag skäms ju för detta, absolut. Absolut.*

Inslaget fortsatte med reporterns beskrivning av vad kvinnan "Anna" hade berättat och en intervju med henne. Hon menade att munken, som var hennes förtroende, hade varit för närvarande.

Reporter: *Vi söker upp munkens ledare och han säger att det var en flerårig relation mellan vuxna.*

Inslaget fortsatte med ett samtal mellan reporter och munkens överordnande som menade att han inte velat göra en polisanmälan. I en speaker sade reportern att anklagelserna trots det gick till munkens ordersledning i Rom enligt dokument SVT hade tagit del av.

Rapportinslaget den 19 december handlade om den utredning som katolska kyrkan gjorde angående anklagelserna där "Anna" i en intervju beskrev att hon inte ansåg att hennes upplevelser togs på allvar. Sven-Erik Alhem, ordförande Brottsofferjouren, före detta överåklagare intervjuades och menade att det framgick tydligt att man från kyrkans sida skuldbelade henne.

Reportern beskrev att utredningen skickades vidare till högsta ordensledningen i Rom och att det därifrån kom order om restriktioner för munken. Dessutom skulle hela utredningen hemlighållas.

Reportern beskrev att kyrkans jurist meddelade SVT att han inte uppmanat till polisanmälan eftersom övergreppet var preskriberat.

Johanna Björkman, advokat, intervjuades och menade att det är polisen som ska utreda sådana här brott.

Inslaget fortsatte med att reportern sökte upp biskop Anders Arborelius för att få en kommentar och att det senare kom ett mejlsvår från katolska kyrkan som menade att kyrkans riktlinjer hade följts, men att man hade tillsatt en grupp som skulle undersöka hur "Anna" hade behandlats under utfrågningen.

Efter inslaget i Aktuellt följde ett samtal mellan programledaren och Ulla Gudmundsson, tidigare ambassadör vid Vatikanen.

Inslagen anmäldes av två personer. Båda anmälarna ansåg att det kunde uppfattas som att det gällde anklagelse om övergrepp på minderårig trots att så ej var fallet och att anonymiseringen av de inblandade ej var tillräcklig. En anmälare ifrågasatte varför inslagen skulle göras om inte något brottsligt hade skett och menade att inslagen inte gav hela bilden. Samme anmälare ansåg också att munken inte visste att telefonsamtalet han medverkade i skulle vara med i inslaget och att munken svarat på frågor trots att det sägs i inslaget att han inte ville det. Vidare ansåg samma anmälare också de som kommenterade inslagen i SVT endast förstärkte bilden som gavs i inslagen.

SVT anförde att medier har haft en viktig roll när det gäller avslöjanden av sexuella övergrepp inom katolska kyrkan. Dessa avslöjanden har också lett till att påven agerat. SVT:s egna granskningar har visat att misstänkta övergrepp även har skett i katolska kyrkan i Sverige och att de egna riktlinjerna inom kyrkan inte har följts vid anmälan av misstänkta övergrepp. SVT skrev vidare att i de konkreta fall som redaktionen lyfte hade kyrkan trots detta inte polisanmält eller uppmanat offer att polisanmäla misstänkta övergrepp.

Vad gäller anmälarnas invändningar att det kunde uppfattas som anklagelse för övergrepp av minderårig skrev SVT att det inte sades i inslagen att de misstänkta övergreppen skedde när kvinnan var minderårig, utan att kontakten knöts när hon var minderårig. Enligt anmälarna var anonymiseringen av munken och hans överordnande inte tillräcklig. SVT anförde att det vidtagits flera åtgärder för att undvika identifiering.

En anmälare menade att inslagen inte gav hela bilden. SVT anförde att det i inslagen sades att katolska kyrkan hävdade att detta var "en relation mellan vuxna", men att detta inte var den bild som vare sig

munken eller "Anna" gav redaktionen. En anmälare menade att munken inte visste att telefonsamtalet han medverkade i skulle sändas i TV. Anmälaren hade också reagerat på att det sägs i inslaget att munken inte ville delta i reportaget, när han i själva verket lovade att återkomma och sedan besvara frågorna via e-post.

SVT skrev i sitt yttrande att redaktionen ställde frågor till munken och redogjorde för hans svar på frågorna och att redaktionen också bad om en längre intervju. Före publicering, blev munken informerad om publiceringen.

Granskningsnämnden friade inslagen och skrev i sitt beslut att det framgick av inslagen att anklagelserna gällde när kvinnan var myndig och i 20-årsåldern. I inslagen medverkade munken i en telefonintervju där det framstod som att han sa att han skämdes för att ha sexuellt förgripit sig på kvinnan. Enligt anmälan var framställningen felaktig eftersom munkens svar syftade på hans skuld känslor till Gud, inte att han förgripit sig på kvinnan. Det framgick dock av handlingarna i ärendet att munken fick frågan om sexuella övergrepp och att munken dessutom fick en möjlighet att komplettera sitt svar innan sändning. Mot bakgrund av ovanstående strider inslagen enligt nämndens mening inte mot kraven på opartiskhet och saklighet.

När det gäller inslagen i Rapport och Aktuellt den 19 december 2019 skrev granskningsnämnden i sitt beslut att det faktum att tillfälligt medverkande experter och gäster ifrågasatte utredningen medför inte i sig att inslagen strider mot kravet på opartiskhet. SVT framförde i sitt yttrande att flera företrädare för katolska kyrkan fått möjlighet att bemöta kritiken som framkom i inslagen. Inslagen stred därför inte mot kraven på opartiskhet och saklighet i detta avseende. Vad anmälarna anför i övrigt medförde inte heller att inslagen stred mot dessa krav.

Nämnden ansåg att SVT vidtagit de åtgärder som rimligen kunde krävas för att munken inte ska kunna identifieras i inslagen för andra än dem som redan känner till de aktuella omständigheterna. Inslagen innebar därför ingen överträdelse av bestämmelsen om respekt för privatlivet i detta avseende. Vad gällde munkens överordnade förekom inga uppgifter som var av intrångskaraktär. Inslagen stred därför inte heller mot bestämmelsen om respekt för privatlivet i detta avseende.

FRIANDE AV PROGRAM OM BOENDE FÖR HEMLÖSA

FRIAT: Uppdrag granskning: Marikas kamp, SVT1, 2020-09-04, program om psykiskt sjuka och boende; fråga om opartiskhet, saklighet och mediets genomslagskraft. Dnr. 19/02868.

Programmet handlade om en Marika som hade levt i hemlöshet, men vars liv vid tidpunkten för mötet, hade vänt till det bättre, bland annat med att hon nu hade en lägenhet. Teamet följde sedan kvinnan under några månader.

Programledarens påannons löd: *Med den stora psykreformen på 90-talet så la man ned alla gamla mentalsjukhus. Ansvaret för psykiskt sjukas boende hamnade istället på kommunerna. Men trots att allas rätt till bostad är fastställd i lagen så blir löftet om ett hem, för många i Sverige, bara en ouppnåelig dröm. I kvällens reportage, ska vi träffa en av alla dessa personer, Marika. Och för henne fanns det bara en plats kvar, på den sista utposten av det svenska välfärdssamhället.*

I programmet beskrevs Marikas drömmar om ett vanligt liv som hade hindrats av hennes psykiska sjukdom. En konflikt med socialtjänsten gjorde att hon blev vräkt från sin lägenhet och flyttad till ett boende.

Reporter: *Ryseviken AB, det är ett boende som tar emot folk från kommuner runt om i Sverige. Socialtjänsten betalar. Det finns 80 rum, men trots att man tar emot människor med HIV och hepatit, så har de vanliga rummen ingen egen dusch och toalett. Personalen är två personer i taget, i övrigt finns det övervakningskameror. Lokalerna är nedgångna. Man bränner sopor i en hög på gården(...) De som bor här är från 20 år och uppåt. Ryseviken är drogtolerant så man behöver inte sluta med sina droger. Men bara de senaste fem åren har fyra personer dött här. Från 1 januari till 22 maj i år, gjorde polisen 23 utryckningar hit till boendet.*

Efter fyra månader återvände reportern till boendet tillsammans med socialtjänstens ansvarige enhetschef från Södermalms stadsdelsförvaltning, och besökte Marika.

Chefen: *Nä det är klart att inte det här är något jag tycker är jättebra, som jag är stolt över. Ingen människa skulle väl behöva bo så här samtidigt, de förutsättningar som finns och det som vi har att jobba med(..).*

Programledare: *Vi har sökt de ansvariga på Ryseviken som inte vill svara på kritiken som framförs här i reportaget. Efter att enhetschefen besökte Ryseviken så har socialtjänsten beslutat att ge Marika en plats på ett korttidsboende i stan. Men hennes framtid är fortfarande mycket oviss. Vi har det senaste året satt ljuset på och granskat hur samhället tar hand om psykiskt sjuka människor med beroendeproblem och hemlöshet.*

Programmet avslutades med en diskussion mellan socialborgarråd Jan Jönsson (L) i Stockholm och Per Sternbeck från föreningen Equal angående situationen för människor med beroendeproblematik och hemlöshet i Stockholm.

En anmälare reagerade på en mening i reporterns speaker: *"men trots att Ryseviken tar emot människor med HIV och Hepatit C så har de vanliga rummen ingen egen dusch och toalett"*. Anmälaren menade att det inte finns belägg för att människor med blodsmitta behöver hållas ifrån icke blodsmittade människor.

En annan anmälare, Ryseviken AB, som skrev att man visserligen gavs möjlighet att kommentera de missförhållanden på boendet som Marika beskrev, valde på grund av sekretesskäl att inte uttala sig om en enskild persons situation. Anmälaren menade att kvinnans uttalanden sedan beskrevs som sanningar i programmet och att andra medier har återupprepat dessa påståenden.

Anmälaren ansåg att redaktionen inte hade bemödat sig om att ta reda på fakta om Ryseviken AB och att detta skadar inte bara ett enskilt företag utan även de arbetar och bor på boendet.

SVT anförde att redaktionens avsikt med formuleringen kring blodsmitta och toaletter var att beskriva situationen på boendet, med bristande vårdomsorg och hygien, där kroppsvätskor lämnades öppet i gemensamma utrymmen. I ett tilläggsyttrande skrev SVT att formuleringen grundade sig på ett protokoll från en inspektion av boendemiljön. Enligt redaktionens bedömning framgick det i protokollet bland annat att det fanns en risksituation gällande hygien i toalett- och duschutrymmen. SVT skrev vidare att formuleringen måste ses i ett större sammanhang där intentionen var att visa på den, enligt redaktionen och de boende själva, undermåliga boendemiljö som en person i kvinnans situation hänvisades till.

Vad gäller Ryseviken AB:s möjligheter att kommentera skrev SVT att redaktionen vid upprepade tillfällen försökte få till stånd en intervju med ansvarig chef som avböjde all form av medverkan. Den generella kritik mot Ryseviken som togs upp av kvinnan i programmet, anser redaktionen inte motsades av teamets egna iakttagelser där reportern besökt Ryseviken ett flertal gånger.

Kvinnan hade gett fullmakt för Uppdrag granskning att ställa frågor och få svar från ansvariga angående sin vård och sitt boende, i programmet fanns en dialog med socialtjänstens ansvarige enhetschef från Södermalms stadsdelsförvaltning, där hon framförde kritiska synpunkter och enhetschefen fick möjlighet att besvara dem. Programledaren sade efter reportaget att redaktionen hade sökt Rysseviken AB för en kommentar.

Granskningsnämnden friade programmet och skrev i sitt beslut att granskande program av detta slag ligger väl i linje med SVT:s granskningskyldighet. Att programmet utgick från ett enskilt fall och hade en kritisk infallsvinkel medförde inte i sig att det stred mot kravet på opartiskhet. Nämnden skrev vidare att det i programmet riktades även allvarlig kritik mot ett namngivet företag. Granskningsnämnden konstaterade att det framgick av programmet att ansvaret för NN:s situation låg på bland annat socialtjänsten och psykiatrin i Stockholm. Vidare konstaterade nämnden att företaget gavs möjlighet att medverka i programmet och ge sin syn på hur boendet fungerade, men avböjde att medverka. Mot bakgrund av detta stred programmet inte mot kravet på opartiskhet. Nämnden kunde inte heller finna att programmet stred mot kravet på saklighet. En anmälare anförde att det var kränkande att speakern sa att rummen saknade egen toalett och dusch trots att det fanns boende som hade HIV och hepatit. Nämnden ansåg dock att uttalandet inte var utformat på ett sådant sätt att det var uppenbart kränkande mot personer med sjukdomarna i fråga. Programmet stred därför inte mot bestämmelsen om televisionens särskilda genomslagskraft.

INSLAG MED KRITIK MOT BEHANDLINGSHEM FRIADES

FRIAT: Morgonstudion, SVT1, 2019-11-19, och Aktuellt, SVT2, 2019-11-19, inslag om ett behandlingshem; fråga om opartiskhet och saklighet. Dnr. 20/00642.

De aktuella inslagen gjordes i samband med att SVT visade dokumentären *Lockad av scientologin*, som handlar om A:s behandling mot drogberoende på behandlingshemmet Narconon i {Ort}. I Morgonstudion intervjuades dokumentärfilmaren (B) och en fd behandlingspatient (A) från det aktuella behandlingshemmet. I Aktuellt intervjuades en docent och överläkare (F) med specialistkompetens inom beroendefrågor. Den senare var kritisk till behandlingshemmets metoder. I båda inslagen varvades studointervjuerna med klipp från dokumentären där bland annat en representant för behandlingshemmet uttalade sig.

Anmälaren representerar Narconon och ansåg att inslagen brast i opartiskhet och saklighet. Anmälaren skrev bland annat att den intervjuade överläkaren byggde sin uppfattning enbart på dokumentären *Lockad av scientologin*. Anmälaren var också kritisk till att ingen från verksamheten fick bemöta kritiken.

SVT skrev i sitt yttrande att dokumentären, liksom relaterade inslag, var en del av SVT:s uppdrag att granska myndigheter, organisationer och företag som rör medborgarna, vilket enligt granskningsnämndens praxis innebär att program eller inslag kan ha en kritisk infallsvinkel utan att strida mot kravet på opartiskhet. De åsikter som framfördes i inslagen kom från tillfälliga medverkande och inte från någon representant för SVT. Olika parter syn på behandlingsmetoderna framgick i båda inslagen. Det aktuella behandlingshemmets koppling till scientologirörelsen är känd och dokumenterad sedan tidigare och de metoder som tas upp i såväl dokumentären som inslagen finns dokumenterade på behandlingshemmet egna hemsida. Läkaren medverkade som expert inom beroendebehandling, vilket tydligt framgick i inslaget. Sammanfattningsvis ansåg SVT att inslagen både var sakliga och levde upp till kravet på opartiskhet.

Granskningsnämnden skriver i sitt beslut att i inslagen diskuterades, med utgångspunkt i en dokumentärfilm, ett behandlingshem för drogrehabilitering. Behandlingshemmets kopplingar till scientologirörelsen undersöktes och behandlingsmetodernas effektivitet och evidens diskuterades. Det faktum att ett flertal kommuner använt sig av behandlingshemmets tjänster problematiserades i inslagen. Denna utgångspunkt ligger i linje med SVT:s granskningskyldighet och medför därför inte i sig att inslagen strider mot kravet på opartiskhet.

Nämnden konstaterar att F, som medverkade i Aktuellt, var en så kallad tillfälligt medverkande som var inbjuden i egenskap av expert. Hans uttalanden, som problematiserades av programledaren och genom utdrag av intervjuer, innebär inte att inslaget strider mot kraven på opartiskhet och saklighet. I inslagen i Morgonstudion och i Aktuellt intervjuades också B, som är upphovsmakaren till den aktuella dokumentärfilmen. Hans uttalanden innebär inte heller att inslagen strider mot dessa krav.

Behandlingshemmets inställning redovisades i samtliga inslag. Därtill medverkade A i studion och berättade om hur vistelsen på behandlingshemmet hjälpt honom. Nämnden kan mot den bakgrunden inte finna att inslagen strider mot kravet på opartiskhet.

INSLAG OM KRAVMÄRKTA JULGRANAR VAR INTE OTILLBÖRLIGT GYNNANDE

FRIAT: Lokala nyheter Stockholm, SVT1, 2019-12-18, inslag om kravmärkta granar; fråga om otillbörligt gynnannde. Dnr. 20/00047.

Inslaget handlade om julgransinköp och hur miljömedvetna köparna var. I påannonserna sades bland annat: *"Varje år säljs nära tre miljoner julgranar i Sverige och för den som vill vara miljövänligare rekommenderar Naturskyddsföreningen kravmärkta julgranar."* I inslaget utvecklades ämnet när en expert från Naturskyddsföreningen intervjuades och bland annat beskrev olika grantypers miljöpåverkan.

Inslaget anmäldes av en person, som menade att det var ett kommersiellt gynnannde av en speciell märkning. Anmälaren var också kritisk till att en representant för Naturskyddsföreningen, som är medlemmar i den ekonomiska föreningen KRAV, var den enda experten som intervjuades.

SVT skrev i sitt yttrande att inslagets syfte var att fördjupa en aktuell konsumentfråga – inköp av julgran ur aspekten miljömedvetenhet. Konsumentjournalistik är en viktig del av SVT:s nyhetsuppdrag och kan ha en guidande vinkling. Konsumtionens miljöpåverkan och miljömedvetenhet som kund är aktuella frågor med stort informationsintresse, vilket motiverade det eventuella gynnannde som uppstod.

Granskningsnämnden skriver i sitt beslut att inslaget inte strider mot bestämmelsen om otillbörligt gynnannde av kommersiella intressen. Det eventuella gynnannde av KRAV som uppkom genom inslaget var motiverat av ett tillräckligt informations- och underhållningsintresse.

BILD PÅ DÖD MAN I SÄNDNING KL 18 FRIADES

FRIAT: Rapport, SVT1, 2020-01-31, kl 18.00, inslag om Coronaviruset i Kina; fråga om mediets genomslagskraft. Dnr. 20/00417.

Inslaget bestod av ett reportage från staden Wuhan i Kina i vilket det inledningsvis på håll visades en man med munskydd som låg på en trottoar. Samtidigt sa en reporter bland annat följande. *"Staden*

Wuhan idag. En äldre man död på trottoaren. Hur han avled är oklart men det var just här smittoutbrottet började.”

Något senare i reportaget, och på avstånd, visades samma man och hur sjukvårdspersonal täckte över mannen med ett skyнке. Följande sades av reportern. *”Mannen på trottoaren i staden Wuhan tas omhand till sist och en förbipasserande kvinna tappar för ett ögonblick fattningen.”*

Anmälarna anförde sammanfattningsvis att det var olämpligt att i samband med rapporteringen om Coronaviruset i Kina visa en död man liggandes på en trottoar. En anmälare ansåg att känsliga tittare borde ha varnats, särskilt då det finns en risk att barn tog del av sändningen.

SVT skrev i sitt yttrande bland annat att SVT har förståelse för att bilderna på mannen var av känslig karaktär. Bilderna var bland de första som visade vad läget i staden verkligen innebar när det gällde bristen på sjukvårdsplatser och att ingen annan än personal i skyddskläder fick ta hand om de avlidna.

SVT skrev vidare att den tragiska situationen hade filmats på avstånd. Det munskydd mannen hade täckte större delen av det som kunde ses av hans ansikte. På detta sätt var mannen också anonymiserad. Den förbipasserande kvinnan som reagerade var också filmad på avstånd. Hennes reaktion på de tomma gatorna gav en viktig inblick i vad samhället Wuhan genomlevde även om det inte gick att höra vad hon sa. Det som skedde i bild konstaterades av speakern på ett lågmält och icke dramatiserande sätt.

Granskningsnämnden skriver i sitt beslut att nämnden har förståelse för att det aktuella inslaget kunde uppfattas som obehagligt av tittare, men kan inte finna att inslaget innehöll bilder som var av sådan karaktär att inslaget strider mot bestämmelsen om televisionens särskilda genomslagskraft.

Informationsbrev från SVT Programetik, Sveriges Television, 105 10 Stockholm

E-post: programetik@svt.se, Tel: 08-784 56 78

Om du fått detta infobrev står du även på e-postlistan för nästa.

Nya SVT-prenumeranter kan anmäla sig till programetik@svt.se!